

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *J.*

Cím: *Romanelli bucsuja Buda-*

pesttől

Forrás: *Pesti Hírlap*

Osztályozás

Tárgy

910.2

Hely

Idő

1919

Személy

Bp.

1919. XI. 15

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Romanelli bucsuja Budapeستől.

Guido Romanelli alezredes szombaton délelőtt bucsuzik Budapeستől, délben tizenkét órakor indul el az olasz misszió Esterházy-utcában levő szálláshelyéről, a Károlyi-palotából, a pályaudvarra.

A júniusi ellenforradalom vérbefojtása után Kun Bélák kiméletlenül le akartak gázolni mindenkit. *Romanelli* alezredest akkoriban a letartóztatott ellenforradalmárok hozzátartozóinak egész serege kereste föl nap-nap után. Könyek zápora omlott az alezredest elé, aki nyomban az entente egész sulyával lépett föl. Feledhetetlen az a két jegyzéke, amelyet Kun Bélához intézett. Bucsujának előestéjén talán nem érdektelen belőlük a citátum: „Önök az a szándéka — írta jegyzékében Kun Bélának — hogy a most összeomlott lázadó mozgalmat a legnagyobb erőszakkal nyomja el... tudomására hozom, hogy az ily erőszakos rendszabályokat nem nézhetem közömbösen... Követelem, hogy az utolsó események folytán kezébe esett tuszok és politikai foglyok életét minden kivétel nélkül respektálja, még azokat is, akik fegyverrel kezükben estek foglyul. Ezek oly emberek, akik oly eszmékért és elvekért harcoltak, amelyek eltérők azoktól, amelyek az önök kormányát vezérlik... Erre nézve emlékeztetem önt és kormányának minden tagját, hogy önöket együttesen és egyénenként felelősségre fogják vonni, ha a fent említett erőszakos rendszabályokat végrehajtanák.”

Nem hajlották őket végre. *Romanelli* nem engedte meg, hogy halálos ítéletet hozzanak. A forradalmi törvényszék ülésén egy magyarul tudó olasz tiszt is részt vett, aki a halálos ítéletet egyszerűen fölbillentette. *Romanelli* szárnysegéde, *Hesslein* kapitány, gondoskodott róla, hogy ellenmondást nem tűrő föllépésével *Romanelli* tizenetel parancsként hangozzanak. Az az íróasztal, amely mellett Kun Béla annakidején dolgozott, sokat dübörgött kemény ökölcsapások alatt...

Bucsuzása pillanatában a legnagyobb szívességgel fogadták. Nem árulta volna el a világért sem, hogy már távozófélben van. Szemrehányóan mondotta:

— Miért nem mutatkozott? Pár nap mulva el kell utaznom, rengeteg a dolgom... Oly nehéz megválnom Budapeستől, ettől a szép, igézetes jövőjü várostól, amelyet annyira megszerettem. A magyar főváros a szívemhez nőtt; amikor csak tehetem, el fogok ide jönni.

Közbeszölt a telefonon. *Romanelli* alezredest a Várba hívták. Készülődése közben szinte táviratstilusban folyt le a beszélgetés.

— Egy idő óta kijártam *Strobl Alajos* epreskerti műtermébe. Modellt ültem egy készülő szobornak. *Strobl* mester azonban oly kedves volt, hogy mindössze pár modell-ülésre volt szük-

ség... Rómában ez a címem... Örülök, hogy írni fog... Magyarország fővárosától nehéz szívvel veszek bucsut... Isten vele, viszontlátásra...

Ma este az olasz misszió tisztikara bucsuestét rendezett *Romanelli* alezredest tiszteletére. Az est folyamán *Mombelli* tábornok, a misszió parancsnoka, köszöntötte föl az alezredest, a tisztikar nevében pedig *Corsi* főhadnagy adott át a bucsu emlékére az alezredestnek egy arany cigarettatárcát.

Hiszszük, hogy szombaton délben *Romanelli* bucsujánál ott lesznek nemcsak azok, akiknek családtagjai érdekében *Romanelli* eredményesen és energikusan közbelépett, hanem mindazok, akiknek szíve, lelke össze van forrva a nemzeti ideálokkal. Ennek a bucsunak olyannak kell lennie, hogy Budapest bucsuzzék *Romanelli* alezredestől.

J.